

פרוטוקול מט.מס.א/כ
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ג'י"ט תמוז תש"ד - 20.7.54
בשעה 11.00

ואתחננו:

חברי הועדה:

- מ. בנטוב - היו"ר
- י. אורי
- ב. אבניאל
- ש. בבה
- ס. חזבי
- ש. זיסמן
- ע. סימון
- י. נעמי
- ד. פלדמן
- ש. פרלשטיין

מוזמנים:

- שר הפיתוח דב יוסף
- מר רקובר - מטעם משרד הפיתוח
- מר לחובסקי - מטעם משרד הפיתוח
- מר הנצבי - מטעם משרד המשפטים

סדר - ה' ד' מ:

חוק החסמל.

היו"ר מ. בנטוב:

אני פותח את הישיבה.

בסדר היום - חוק החסמל. בדיון הראשון בקשר לחוק זה התעוררו כמה בעיות שהן כנראה לוחצות על הצבור בארץ, בקשר ליחסים שבין חברת החסמל והצבור - תשלומים טובים, אופן הגביה וכו'. וכיוון שבחוק יש סעיף האומר, כי כל האסור בחוק אינו חל על פקודת הזכיונות, רצינו לסטור משר הפיתוח סקירה על חברת החסמל, שאלת הקונצסיה וכל אותן הבעיות הקשורות בחוק.

בהזדמנות זו אני רוצה לומר לשר, שחברי הועדה הביעו רצונם לסמוע, בהזדמנות אחרת, סקירה על המחצבים ומפעלי הפיתוח האחרים, היות ואלה עניינים הקשורים לוועדה זו. אני מניח שלשר אין התנגדות, ובקשר למועד הישיבה, נבוא אתו בדברים.

שר הפיתוח ד. יוסף: אסתדל לסטור לכם כמה דברים שיעניינו אתכם בשטח החסמל, ואתחיל בענין הנוגע באופן יסיר לחוק. אין לנו כל התנגדות להוציא מהחוק את סעיף 12 האומר, שכל האסור בחוק זה אינו חל על פקודת הזכיונות. חוק זה בא לאפשר לנו להכנס לכל מקום, שהחוק חל עליו, ולברוק את הסגב. היות ולפי שמי הקונצסיות יש לנו זכות זו; חשבנו שיהיה מיותר להגיד אותו דבר שיטנו כבר. אמרתי שאין צורך בזה, בייחוד כאשר באופן פורמלי, לאחר קום המדינה היה ויכוח בלנינו ובין הממשלה הבריטית. הם רצו שנקבל על עצמנו כל מיני התחייבויות על דברים טובים, ואז משרד החוץ קבע עסדה שאנו איננו מדינה יורשת, ולא נוצרנו כמדינה יורשת מהבריטים, אלא הקיטנו מדינה, וזו היתה העמדה שלנו כל הזמן: אינכם יכולים להטיל עלינו כל אחריות על מעשים שלכם, אין לנו כל ענין אתכם.

וביחס לזה אמרנו שהקונצסיות שהממשלה הבריטית נתנה, אינן סחייבות אותנו. ועל כן, אם נכתוב כחוק, שהחוק אינו חל על מי שיט לו קונצסיה, על ידי כך נכיר בעצם הקונצסיה, וכזה אין לנו צורך. היות ואין זה מזיק לי שהחוק יחול על שתי החברות, אני בוחר לסטוך על החוק מאשר על קונצסיה שבעבר אמרנו שאיננו מכירים בה. אני מסכים אפוא שסעיף זה יוצא מהחוק.

ועתה לעצם הענין. אתם יודעים על המוס"ט שהתנהל בין הממשלה ובין מנהלי חברת החשמל בענין רכישת המניות של בעלי המניות על ידי הממשלה. אם כן, אחרי עמל רב הגענו סוף סוף למצב, אנו מחכים בימים אלה, שמנהלי החברה ימסרו לבעלי המניות את ההצעה שלנו שהוסכם עליה עם מנהלי החברה, זאת אומרת, להעביר את המניות לממשלה. לפי ההסכם הסופי שהיינה שתי אפשרויות לבעלי המניות. בעלי המניות באנגליה יוכלו לסכור את המניות ב-29,5 שילינג המניה, ויקבלו את התשלום בסך 7 שנים, או שיוכלו לסכור ב-21,5 שילינג המניה ויקבלו את התשלום במזומן בראשון באוקטובר. לבעלי המניות בישראל הצענו לקבל את תמורת המניות ב-3,5 שנים בטבי דולר 2,8 ל"י פלוס 1,400 ל"י, או אם הם רוצים לקבל את התמורה במזומן, הם יכולים לקבל לפי חשוב של 4,900 ל"י המניה.

אני לא הסתרת את דעתי הפרטית, טבעלי המניות בישראל עושים עסק נהדר; לפי עניות דעתי כפרט זה אינו מגיע להם, אבל היות והיו טענות שאחרת תהיה הפליה בינם לבין אחרים, בסופו של דבר הממשלה הסכימה לכך.

ב. מבניאל: כמה בעלי מניות כאלה יש בישראל?

שר הפיתוח ד. יוסף: 1,100,000. בעד לירה וחצי שהוא סילם ב-1951 בכסף ישראלי, היום מקבל או 2,8 טבי דולר פלוס 1,400 ל"י בכסף ישראלי, או במזומן 4,900 ל"י. טוב, כל אחד סירצה להסאר בחברה, יוכל להסאר. הייתי רוצה לקרות שחלק יסאר, אבל כל אחד יעשה כטובן לפי רצונו.

ב. מבניאל: מה אחוז בעלי המניות שקנו את המניות לפני קום המדינה?

שר הפיתוח ד. יוסף: באופן פרדמלי-מספטי אין בעלי מניות כאלה, כי הם היו צריכים לסטור את המניות לאוצר עם קום המדינה, אבל למעשה אנו יודעים שישנם, ואנו מקויים על יסוד ההסכם הזה לגולתם, כי התנינו תנאם שכל המוכר צריך לתת הצהרה.

כיום המצב הוא כזה, שסוף סוף הענין הולך ונגמר. האוצר הבריטי התנה כל מיני תנאים וכן גם הממשלה הבריטית, אך הנקר קבלתי מברק, שכבר נגמרו כל הסדורים עם כל הרשויות באנגליה, ותוך ימים מספר ימסרו את ההצעה לבעלי המניות, ויש לקוות שתוך חודס אוגוסט נסיים את הטובנסקציה, ונדע מי החליט לסכור את המניות ומי החליט להסאר. ואני מניח, לפי כל הסיטנים, שלמדינה יהיה רוב מכריע בחברה באופן שהיא תוכל לנהל בפועל את החברה על ידי הנציגים שתטלה.

הממשלה סבורה שהיא צריכה לעשות מאמצים לסטוך הון פרטי להסקעה בחברה. כאשר הייתי באמריקה בפעם האחרון בדקתי אם יש אפשרות לפנות לצבור בכללו באמריקה, לא רק ליהודי אמריקה, על ידי מוסד סמוציא מניות לצבור. אני יודע שאחת מחברות הנפט שלנו הוציאה מניות בסכום של 6 מליון דולר, והיתה להן הצלחה גדולה. זהו סימן טגם הגויים באמריקה מעונינים בהסקעות בישראל. החלטנו גם אנו ללכת בדרך זו. התייעצתי עם נטיא של חברה גדולה מאד באמריקה, שהיון המוטלם שלה הוא למעלה מבליון דולר, והוא הסביר לי שאין צל של תקוה שאיזה חברה רצינית תסכים להפיץ מניות לפני שהיא תקבל דו"ח אחרי חקירה יסודית על ידי חברה הנדסית גדולה בעלת סם, שהיא מוסמכת בטח זה. התייעצתי אתו איזו חברה להזמין, והוא הציג לי את אחת החברות הגדולות באמריקה. ולאחר שהתייעצתי עם חברי בממשלה, וקבלתי את הסכמת האוצר, הזמנתי את החברה ונציגי יגיעו לארץ הסבוע, ומיד יתחילו בחקירה, שלפי דעתם צריכה להמסך 3 חדשים. ואז באמת נצע, וקודם כל לעצמנו, מה טוב ומה לא, מס יש לסנות ומה יש לסכלל

ולשפר, נדע את הטוב הכספי-הכלכלי ומה הם הסיכויים, והם גם ייעצו לנו איך להגיש את ההצעה לצבור האמריקאי. עמדתו בקשר עם פירוטות ובנקאים יהודים וגם הם סמכו את ידיהם על הדרך שקבעתי והבטיחו את עזרתם בבוא היום. אינני יכול להבטיח שום דבר, אבל אני מאמין שהלכתי בדרך הנכונה. אם יש תקוה לקבל כסף מהצבור הכללי באמריקה, זו היא הדרך. אם הם לא ירצו ללכת לזה, תהיה לנו אפשרות ללכת לצבור היהודי. אבל אני רוצה להסתדל תחילה ללכת לצבור הכללי.

היו"ר מ. בנטוב: האם המסלה מעונינת למכור מכטיסום של המניות, או שהיא רוצה להשאיר לעצמה רוב בחברה?

סר הפיתוח ד. יוסף: אין לדבר על כך עכשו מסעם פשוט. החברה כפי שהיא כיום אינני טוכן להגיד כמה היא שווה 35 או 35 מליון, אבל היא שווה בערך סכום כזה. נוסף לכך נצטרך להוציא ג-4 השנים הקרובות, מהסלומים בעיקר, 100 מליון דולר לחברה. לא נוציא מניות בהצעה הראשונה במאה מליון וגם לא בחמשים מליון. אם נוציא, נוציא מניות בסכום של 15 מליון. יכול להיות שהחברה הזאת תייעץ לנו להציע לצבור רק מניות ללא זכות הצבעה, והזו בכלל השאלה אינה מתעוררת.

אולם אם אתה שואל לדעתי, דעתי כטר היא, שהמסלה אינה צריכה להוציא מידיה את השליטה על החסמל. זוהי דעתי, ואני סבור שגם דעת המסלה כולה. אבל לעת עתה זו שאלה הפוטטית.

אני סבור שברגע שנקבל את המניות לדינו, נצטרך לקיים ישיבה כללית של בעלי המניות, ונצטרך לבחור מועצת מנהלים חדשה. אני אציע למסלה שבהנהלה יהיו נציגי צבור, אנשים מכובדים ובעלי מסקל בכלכלת הארץ, ואנשים המבינים בעניני חסמל, כדי שבצבור תהיה הרגשה שיש הנהלה שאפשר לסמוך עליה, הנהלה הדואגת לאינטרסים של המדינה ולאינטרסי של הצבור. אני אניא למסלה הצעה בנדון זה. באופן פורמלי מי שיש לו רוב, יכול לבחור את כל ההנהלה. אבל אינני חושב שאנו צריכים לרצות שלא לתת נציגות לבעלי המניות. אני אומר לכם את גיסתי בענין, ואני חושב שחברי במסלה לא יתורכחו אתי, כי זוהי גיטה נכונה, לדעתי.

המבנה החברתי של החברה יסאר אותו מבנה. אין כל סיבה לסנות שום דבר, כי למעשה החברה תהיה בידינו. אבל יהיה מקום לדבר על סיפורים וטכנולוגים בהנהלת עניני החברה.

אני טפלתי בזמן האחרון בענין איתור תחנות חסמל חדשות, שאנו הולכים להקים. אתם יודעים כי המסלה החליטה שיש להגביר את ייצור החסמל מ-230 עד 470 אלף קו"ס ג-4 השנים הבאות. את הציוד נביא מכובן מהסלומים, וזוהי האפשרות לנצל את הסלומים להסקעות יסוד שיבטיחו אותנו בפני סחפור בחסמל ובהסקיה.

בזמנו הקיטותי ועדה סמתפקידה לייעץ לי בענין איתור תוספת הכוח. היתה זו ועדה ובה, בעלת ידיעה רחבה, ולאחר התלבטות וויכוחים הרבה בא למסקנה אחת, ומיעוט קטן למסקנה אחרת, אבל החלטנו על יסוד הצעת הרוב המכריע בוועדה. (מסר את פרטי התכנית שאינם לפרסום).

ס. פרלסטין: כמה שנים ימסך בצוע התכנית?

סר הפיתוח ד. יוסף: התכנית תבוצע תוך 4 שנים. מתוך 240 אלף קו"ס שאני מדבר עליהם, ל-90 אלף קו"ס הציוד נמצא בחלקו.

בארץ.

מה שנוגע לבעיה השניה של היחסים בין החברה ובין הצבור, אני סבור שצריכה להעשות בדיקה יסודית של כל ענין התעריפים, כידוע לכם, לפני שבוע ימים מניתי ועדה צבורית די גדולה, לא פרסמתי עדיין את הסמות, כי טרם קבלתי את הסכמת האנשים לכהן בוועדה, אבל זו ועדה של 12 איש מחוגי הצבור. הועדה תטב ותבדוק את כל ענין התעריפים,

ויחסיות המחירים, אם המחיר צריך להיות כל כך זול לחקלאות או לתעשייה, וכל כך יקר לצרכן בבית.

היו"ר ס. בנטוב: אין הרכבת את נציגות הארבעים?

סר הפיתוח ד. יוסף: בחרתי 3 יהודים שאפשר לסמוך עליהם: אחד רואה חשבונות, אחד חבר כנסת לשעבר, איצני רוצה לקרוא בשמותיהם, כי איצני יודע אם יקבלו את הטיעון. על כל פנים, בחרתי 3 אנשים הידועים לצבור וכל הצבור יאמין להם שחם יראנו לאינטרסים של הצבור. בועדה, בראשותו של איש מדע מוכחה בשטח זה, תתחיל לעבוד בקרוב.

ס. פרלסטין: מה הן סמכויות הועדה? הועדה תבדוק גם את המחיר הבסיסי?

סר הפיתוח ד. יוסף: אטלה לכם העתק מכתב הטיעון. עיקר תפקידה של הועדה הוא לבדוק את יחסיות המחירים, ואם יש צורך להכניס שווי בשיטת התעריפים.

היו"ר ס. בנטוב: אבל לא כצורה המחירים?

סר הפיתוח ד. יוסף: אחרי שאקבל את דו"ח המומחים, בדע אם החברה עובדת ברונח או בהפסד. איצני בטוח שלא יהיה צורך להעלות את המחירים, כי טענת החברה היא, שהם עובדים בזמן האחרון בהפסדים. אבל אני רוצה לדעת למה ישנם הפסדים, אם אפשר לבטל אותם על ידי יעילות במנהלת העובדים, או שההפסדים הם בגלל תעריף בלתי מספיק.

אני רוצה להוסיף, כי בירושלים השווינו את מחירי החסל, וזה היה בהתאם לרצוני. אני הבאתי את העניין לוועדת השרים של החסמלה, והועדה הסכימה לדעתי, ואני שחם שבט ועדת הכלכלה היתה באותה דעה.

היו"ר ס. בנטוב: ומה ביחס להסוואת המחירים בצפת?

מר רקובר: בקשר לעיין העתיקה בצפת, לא היתה כל פניה לאספקת חסל.

ס. פרלסטין: נציגי צפת שהופיעו בפני הועדה הביעו שאלה להתאים את מחיר החסל בצפת למחיר הקיים בספלה.

מר רקובר: בצפת קיימים אותם מחירים ואותם תעריפים כמו בכל הארץ.

סר הפיתוח ד. יוסף: הייתי בגליל העליון בטנוע טעבר ונפגסתי עם נציגי המועצה האיזורית, והבטחתי להם לברר את האפשרות שחברת החסל תקים עם תחבה, כי אין אפשרות לפסוק לסם חוטים מהרסת הקיימת.

פלים אחדות על חברת החסל הירושלמית. כפי שאתם יודעים התנהל מו"ט על רכישת חברת החסל הירושלמית על ידי חברת החסל הישראלית. מוסר התחלנו להיות נוגעים בדבר, התעניינתי לדעת פרטים ונאמר לי הבסיס של ההסכם שלהם. הגעתי לידי מסקנה שאין טעם לבדוק אם הם עשו עסקי טוב, כי א) הם גפרו כבר את וטו"מ; ב) כי חשבתי שיש חשיבות רבה להפטר מהחברה הבריטית, כדי שהמניות תהיינה בידי ידים יהודיות; ג) מפני שבאמת קשה להעריך כי כל העניין הוא 300 אלף דולר. כן התעורר שאלה אם לקנות את הרכוש שנמצא בישראל או גם זה שיסנו בירדן. הייתי בדעה שאין צורך לבזבז כספיים על רכוש שנמצא בירדן. קבלתי מבוק מסר רוטנברג מאנגליה שאעניין עומד להגמר.

היו"ר ס. בנטוב:
לפני שנעבור לשאלות, אני רוצה לטלא תפקיד
נעים ולברך את חבר הכנסת בנה, שחנה אלינו
לאחר מחלה קשה. כולנו קטחים לראותו בתוכנו סלא טרץ. נאחל לו הבראה
סלמה.

אני רוצה לומר לשר הפיתוח שביסיבה הקודמת
התעוררו עוד כמה שאלות הקשורות בחברת החסמל והצרניים. דובר על תשלומים
מוגזמים או טרירותיים בקטר עם חבור לרשת החסמל; דובר על פקדונות
שזוהי למעשה צורת סימון; דובר על תשלום מוגזם בעד טובים. ונוצר הדוטה
בועדה, שבגין הקונצסיה החברה יכולה לקבוע בדברים אלה והמסמלה כאילו
חסרת טובים, כי אלה הם תנאי הקונצסיה. לכן גם כיקטנו העמק של הזכיון
ואני עברתי עליו בסקירה, ומצאתי שהחברה אינה רשאית לעשות מדבר קטן
ועד גדול אלא באיסור המסמלה. כלומר, במידה שיש טענות, הן צריכות
להיות טופנות למסמלה.

שר הפיתוח ד. יוסף:
אמרתי כבר, שבטו"ם עורכי הדין של החברה היו
טובים מאלה של המסמלה דאז. אני לא הייתי נותן
כיום לעשות קונצסיה בתנאים כאלה. אבל היות והמסמלה תהיה בעלת הסמכות
הגדולה בחברה, תהיה לה אפשרות להבטיח מה שתמצא לנכון וצודק. הקונצסיה
אינה טראיגה אותי ואינני חושב שננהג בתכונה אם נבטל אותה. אבל אני
מסכים לדעת הועדה שיש צורך לבדוק כל דבר ודבר, ואני יכול להבטיח לוועדה
שנעשה כן. לא רציתי לעשות זאת באופן דליסנטי, כי לא די למדנו את
הענין - אם כי מנהל המטרד הוא בטקרה מבין יפה בעניני חסמל. - לאחר
שנסמע את דעת הטומחים, נבדוק כל דבר ודבר. כוונתנו היא במסך 3-4 חדשים
ללמוד באופן יסודי כל אחת מהשאלות שהתעוררו אצלכם, ועוד שאלות רבות
שתתעוררנה אצלנו. ואני מקווה שתוך תקופה קצרה נוכל לסכם לעצמנו מה
רצוי לשנות, לטפר ולחקן. ואני אשמח להפגש אתכם עוד פעם למטור לכם
מה אנו עושים, כי אתם הועדה התתאיתם לכך.

על כל פנים, מה שנוגע לשאלות שהתעוררו כאן,
אם יגידו לי סדורטים פקדונות מבלי לקבל אוטר המסמלה, אני מבכך לבדוק זאת.

ב. אבניאל:
מידת האמת מחייבת אותי לומר, שהטרסמתי מהסקירה
של שר הפיתוח בפנינו. אבל יחד עם זאת אני רוצה
להציב את השאלות וההערות הבאות:

א. מדוע בענין כזה, שעלול וצריך להיות עם
טוב, כי זהו מצרך ראשוני ויחיד במדינה, הגיע המצב לידי כך, שההון
הפרטי ראה לעצמו לפדאי לסלק את עצמו ממנו? אינני שואל זאת מתוך
נקודת מוצא סלא טוב שחברה כזאת תהיה בידי המסמלה, אם כי עוד לא ראיתי
את היעילות של האדמינסטרציה הצבורית כשטחים כאלה, שעולה על אדמינסטרציה
פרטית. אבל מה שטראיג אותו הוא זה, שאם בעסק כזה, חברה שעבדה בזה
20 שנה, רואה לעצמה הכרח לסלק את ידיה מזה, סימן שאי אפשר לעשות ולא
כלום במדינה הזאת.

אני מעונין לסמוע: א) מה היו הטביעים לכך.
ב) איך חושבים להתגבר על הנוק הסדומה או לא, סכל אחד יגיד: אם בדבר
כזה לא היה כדאי להסקיע, בדבר אחר על אחת כמה וכמה.

יתכן שנסמצא נפט. אבל אם לא נמצא, האם חטבו,
וסהי תוצאת המחטבה, להגיע לידי אפשרות של יצירת חסמל על ידי כוח סקומי?

שמעתי דעות טובות בענין הרבטביליות של
הרנצטרליזציה והצנטרליזציה של תחנות החסמל. יש הטוענים שתחנות קטנות
אינן צריכות לעלות יותר מאטר השליטה שאנו הולכים בה. מה דעת הטר על כך?

אם יוצא סעיף 12 מהחוק, האם באופן אוטומאטי
יחול החוק על כל חברות החסמל?

שר הפיתוח ד. יוסף: כן

ב. אבניאל: האם זה לא ישפיע על סעיף 24

טר הפיתוח ד. יוסף:

לא, אנו מבטלים רק העיף 12.

ב. אבניאל:

בא עם העיף 4 נשאר קיים, זה אינו טובע מאנטי המטרה, לפי סעיפים אחרים, להכנס לכל בית ולבדוק נדמה לי שצריך לקבוע סייג זה.

טר הפיתוח ד. יוסף:

תהיה אפשרות לא יתכן שלא להכנס לבית, כי אנו מטפלים בעניין שחיי אדם תלויים בו.

היו"ר ט. בנטוב:

מכיוון שדעתי היא, שצריך לסמור טבל סטטר טרוב הסניות תארגנה בידי המטסלה, אני רוצה לדעת, מהי הערכה לגבי אחוז הסניות שיאשרו הידי אנשים פרטיים?

ב. האם כל תוספת הסקעה חדשה לחברה, שהסלומים או סמקור אחר, האם זה בא בצורת הסקעות במניות נוספות, או בצורת הלואה לחברה והבעלות אינה קטורה בזה?

ג. יכול להיות שבעניינים כמו תעריפים ומרובים התשובה אינה יכולה להנתן מיד. אבל יש שאלה דחופה בעניין חבורים. חבר אחד טען שהוא גר בגבע-הכרמל שסם דורסים 25 אלף לירות כדי לחבר את המקור. לרשת הארצית שנמצאת 300 מטר מהכביש. האם יש פה שרירות, או שהחברה חייבת לעשות כל חיבור?

ד. אני מפקפק אם הועדה הצבורית סמוכה תוכל לעשות עבודה פרודוקטיבית בבדיקת התעריפים, אם אינה יכולה לבדוק את עצם המחירים; כלומר, מחיר החשמל העולה לחברה.

ה. בקשר עם התחנות ההידרואלקטריות, אני מבין שניסו לעשות משהו בצפון וזה הסתבך מבחינה פוליטית. לדעתי, אין מקום לסיבוך זה. הייתי רוצה לסמוע דעת השר בעניין זה.

ש. זיכמן:

באיזו מידה יש קשר בין תכניות המים ופיתוח החשמל בארץ?

טר הפיתוח ד. יוסף:

טר אבניאל, אני סברתי בכנסת את תשובתי לסאלתך הראשונה. איבני יודע אם נזכחתי באותה ישיבה, אבל התשובה היתה ברורה, ואני רוצה שאתה תאמין לסטסלה בעניין זה.

הסקפת עולמי ידוע, ולפי הסקפת, אני חושב שהחשמל צריך להיות בידי הפרדינה. ואם למר צ"צ"ל יותר לחשוב כך, גם לי סותר. אבל אנו מצאנו טעם קיים, והסדינה אינה פועלת בחלל ריק ואינה יכולה שלא להתחשב עם המציאות הקיימת בדבריה שונים.

אנו לא חיפסנו דרך להעביר את חברת החשמל אלינו, ולא עשינו מאומה כדי להביא לכך. יש רק סיבה אחת, ואין אחרת, מדוע ההון הפרטי לא ימשיך לחל את החברה, וזה מפני שלא היה בכוחו לגייס את הכספים הדרושים לניהול העסק. העסק גדל, המדינה גדלה באופן פתאומי, וזה דרש עשרות מליונים לירות. אנו עזרנו להם. עד היום הם עומדים מצלנו בחוב של 20 מליון לירות. אי אפשר להגיד אפוא שלא היתה עזרה מצד המטסלה. לא ניצלנו את הטוב הזה ואמרנו, ולא אמרנו: אתם רוצים חצי מליון לירות, תנו לנו את המפעל. הם היו הראשונים שדיברו עם קפלן ז"ל. הלורד סמואל בא לקפלן ז"ל ואמר לו: באנגליה המטסלה אינה מרשה לגייס כספים כלי"ט ולהסקיעם בישראל, ובאמריקה איבנו יכולים לגייסם. נצטרך לחשוב מה לעשות, כי אנו איבנו יכולים לעשות זאת. אנו עוזרנו אותו והצענו שהוא יסע עוד פעם לאמריקה. הוא נסע ולא הצליח. אין לי טענות. העובדה היא שהם לא יכלו לגייס את הכספים הדרושים, באו אלינו והציעו שניקח את המפעל. אמרנו להם: מדוע ניקח; נכנס יחד אתכם. והם אמרו, שלא יטנו יחד אתנו. אמרנו להם כי נהיה 3 שותפים, נעזור להם לגייס כספים וננהל יחד את החברה. הם נסעו עוד פעם לאמריקה, מר רוטנברג נסע והעם הסליטית ולא הצליח לגייס שום כספים. איבני טאטיס אותו, אין לי טענות אליו. איבני אומר שהייתי עושה יותר טוב במקומו. אבל אני חושב שישנם סיכויים שהמדינה תצליח במקום שהוא לא הצליח. אני טאטיס שהיהודים טאטיבים למדינה יותר מאשר לחברה פרטית.

התשלום חובסיחה זמנה בכל גופן; התשובה פטוחה טארוז אין טום טיבה וחלוא
פטור חי יגולתם לבייס את הכספים הדולרטים לפיתוח החברה.

בטלג מסויים טרורו לנצילי האגרתו אטורו בחברה
אצל הוותרו על זכותכם על כל הארץ, והמטלה תקיים עוד חבילה ונסתף פעולה
שם לא רצו לסמוע על כך, אלו לא רצו לחוציא אותם בטום גופן רק ספס
אחרו בייטוק שהזמרת, כי אין הם זה הסיבה וכלן אם לא, יגידו, וככלי שלא
יגידו, היינו מוכנים לכל סודר, הם לא רצו, כי לא היתה להם כל אטרולת
ומר דוסברז אטרז אני בטאתי בעול כמר כל השנים, זכיתי לכך שהלעת
לפרינת ישראל, אני מוסר את המפעל למדינה, מה דע בכך? אמרו לו, בכל
זאת המסיכה, אך לא היתה להם אפשרות, זהו הסיבה ואין טובה וחלת כל שהיא
עמי רוצה טאתה, טר אבניזאל, האמין לי בזה.

אותו דבר בחברה הדסנים, המטלה רצתה להסקיע
סט טליון ליחזול, היא לא רצתה, אנשים פרטיים הקימו מפעל, כרכון
אומם ואזכרה לטעם, נהנו לתה 6,6 מליון דולר שההלולואה של המבק לטבוא
פייצוא, אבל בכל פעם באר וביקשו סליון לירות, אתה יודע סטר האוצר
למב חפתי לפי טי, סי ונתן להם אופציה בטטר טבה לקנות את כל הטביות
של המטלה, המטלה אינה רוצה בזה, יש לה די והותר מה לעשות בכסף הסובבל
סלה, עובדה היא, אתה יכול להצטרף על כך, אני מצער, ההון הפרטי אינה
בא כסידה טאנו רוצים כן, והמטלה נכנסת בעל כוחה לענין זה, וככל עת
טיבוא יהודי עם כסף שירצה לקנות את הטביות - בכקטה, יש לנו מה לעשות
במטבו.

הבקר יטב וצלי יהודי סבצואלת הדוצה להסקיע
גון בארץ, אטרתי לו שיהיו לו קטיים, שלא יבוא אחר כך בטענות, והוא
מטר ליי: זה אינו ולא פלום, זה אינו טענין אותי, הייתי מאוסר בטסטעתי
אין יהודי סחר ל סדר על הנעשה בישראל.

אשר לשאלה, אם חשבנו על הפעלת החנות הסמל
בכוח מקומי - חשבנו והכיינונו תכנית על ידי סומחים גדולים, אפשר יהיה
לבצע את התכנית אם יהיו לנו 100 מליון דולר, אבל אני רוצה שלא תהיינה
אטליות, אין זה נכון טזה יכול לתת כוח בלתי סובבל, זה יכול לתת רק
אלק, וחלק קטן מהכוח טיהיה דרוט בארץ. המפעלים טעל היט ותיכון ויים
הקלה יכולים לספק 60 אלף קו"ט בלבד, איבני סולזל בזה, אם נוכל לקבל
20 אחוז מהמטל טלנו הלי דלק, זה יהיה דבר גדול בטבילנו, נוסף לזה
נוכל לקבל 4 אלף קו"ט מהכנדה וערוץ הירדן, ונוסף לכך מדברים על
7000 קו"ט טדן, אלו הן האפשרויות כיום, וכוונתנו היא להסדרל לבצע
זאת, ואזן כל גורם פוליסט ספריע, יש טאלה טל ערוץ הירדן, והמטלה הודיעה
טהיט אינה מותרת על זקפתה להטטרן בעקבדה, היא רק תבחה לה את הזמן
המבאים והמספרות הטמאמטת.

בענין ההצטרף לזוצה, אין כל ספק שתחנות ספורו
יקרות נחתה טאטר תחנות סרונות.

לא נעטקה תקרה בענין זה?

טכ הסיחה ד, נכסיה
נעטתה חקרה, יטבו 17 אלף קיפהם פרוספורים
נחקרו בענין, היו ויכוחים בין הסומחים עצמם,
אחר טען שתחנות ספורות יותר זקרות, אבל אם יטמטו ברזול סטודים אפטר
טהיט יעלה יזמה זול, אבל אין ספק טגם הטיפול בתחנות ספורות הנא נגמ
יקר.

לשאלות הנין, אינני יכול להגיד עתה כמה בעלי
סביות יסכרו את סביותיהם, אני רק יכול להגיד שאנשי האוצר שספלו בזה
סבורים שהרוכ יסכור, בערך 90 אחוז, אבל זאת גרע חון כמה חדטיים, כאן
לא תליה טום סודיות.

אשר לכספי הסלוטים, יתכן שחלק ניתן בחלואה
שחלק בטביות.

אשר לבעיית החבורים, יש תקנות, ואם החברה פועלת שלא בהתאם לתקנות, אפשר להביא את הענין בפנינו ואנו נבדוק.

בענין הועדה שמינית לבדיקת תעריפי החטל, אטמח שאר אם הועדה הצליח לכפל בבעיות הקשות והמסוככות שהטלח עליה. הועדה לא תוכל לאגוע כיום למסקנה בענין המחירים הבסיסים, כי העובדות אינן ידועות. לאחר שנקבל את דו"ח המומחים, אולי נוכל להתייעץ עם ועדה צעורית.

אני מודה לטר הפיתוח. ביטיבה הבאה נמטין בדיון בסעיפי החוק.

היו"ר ט. בנסוב:

היטיבה נעולה.

היטיבה נעולה בסעה 13.00